

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010055
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3617010055.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Márie Parikrupovej a Ingrid Nedasovej, v trestnej veci obžalovaných X/ W. R., X/ J. K. O. X/ K. H.Č., na hlavnom pojednávaní dňa 20.05.2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1. W. R., R.. XX.XX.XXXX C. N., T. D. N., C. D., B.. H. Č.. XXX/XX,
2. J. K., R.. XX.XX.XXXX C. T., T. D. N., Z. Č..XXXX/XX, N. D. V., A. Č.. XXX/XX,
3. K. H., R.. XX.XX.XXXX C. N., T. D. N., Z.. I. Č.. XXX/XX, N. D. XXXXX N., H., R. I. W.,

uznaní vinnými rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/21/2017-1991 z 27.02.2018,

obžalovaný 1./ W. R. v bodoch 1 až 36 rozsudku:

pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukázaním na § 138 písmeno b) Tr. zák.

obžalovaný 2./ J. K. v bodoch 1 až 22 rozsudku:

pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného formou účasti podľa § 21 písmeno d) Trestného zákona k § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukázaním na § 138 písmeno b) Tr. zák.,

obžalovaný 3./ K. H. v bodoch 23 až 36 rozsudku:

pre pokračovací zločin skrátenia dane a poistného formou účasti podľa § 21 písmeno d) Trestného zákona k § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukázaním na § 138 písmeno b) Tr. zák.
vo výroku o vine, právoplatným dňa 27.02.2018,

za to sa odsudzujú:

obžalovaný 1./ W. R. v bodoch 1 až 36 obžaloby:

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., podľa § 39 ods. 2 písm. d/, § 39 ods. 4 Tr. zák. per analogiam na trest odňatia slobody na 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 7 (sedem) rokov.

obžalovaný 2./ J. K. v bodoch 1 až 22 obžaloby:

Podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 5 Tr. zák., podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 7 (sedem) rokov.

obžalovaný 3./ K. H. v bodoch 23 až 36 obžaloby:

Podľa § 276 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. účinného v čase činu sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 7 (sedem) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň r u š í výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 4T/1/2015-1384 z 02.03.2017, právoplatným dňa 02.03.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín sp. zn. 1Kv 14/16/3300-129 zo dňa 13.03.2017 doručenej súdu dňa 17.03.2017 po jej preskúmaní, predseda senátu nariadil a vykonal dňa 29.01.2018 a 27.02.2018 hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaní 1/ až 3/ ku skutkom podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutkov (čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu) im kladených za vinu v obžalobe. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedali každý zvlášť kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaných po zistení stanoviska prokurátora obhajcov uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. u obžalovaných 1/ až 3/ ďalej vykonal len dokazovanie čo do výroku o treste. Súd skutok právne kvalifikoval u obžalovaného 1/ W. R. ako pokračovací zločin skrátenej dane a poistného podľa § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 Tr. zák. s poukázaním na § 138 písmeno b) Tr. zák., u obžalovaného 2/ J. K. ako pokračovací zločin skrátenej dane a poistného formou účasti podľa § 21 písmeno d) Tr. zák. k § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 4 Tr. zák. s poukázaním na § 138 písmeno b) Tr. zák., a u obžalovaného 3/ K. H. ako pokračovací zločin skrátenej dane a poistného formou účasti podľa § 21 písmeno d) Tr. zák. k § 276 odsek 1, odsek 2 písmeno c), odsek 3 Tr. zák. s poukázaním na § 138 písmeno b) Tr. zák. Zavinenie obžalovaných je dané priamym úmyslom podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom č.k. 2T/21/2017-1991 z 27.02.2018, proti ktorému podal obžalovaný 1/ W. R., ako aj prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie. Rozsudok bol napadnutý len čo do výrokov o treste. Uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 2To/45/2018-2072 z 15.01.2019 odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa čo výrokoch o trestoch vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným a súdu prvého stupňa vec vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal. Odvolací súd mal za to, že sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba vykonať znovu a ďalšie dôkazy, tiež bolo porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por.). Prvostupňový súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a dospel k nasledovným záverom. Rozsudok čo do výroku o vine nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2018.

Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásenia obžalovaných, vykonal výsluch obžalovaných, ktorí využili právo vypovedať ku skutočnostiam dôležitým pre rozhodovanie o treste, oboznámil pripojené spisy a ostatné listinné dôkazy a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný 1/ W. R. sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku, trestnú činnosť oľutoval, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Uviedol, že skutok spáchal v období keď podnikal, čo bolo ťažké obdobie, v časoch výpalníctva a neplatenia faktúr. K podnikaniu sa už nechce vrátiť. Pobyť vo väzbe znášal ťažko, vyhľadal psychologičku, ktorá mu pomohla, snaží sa viesť riadny život, pracuje, venuje sa rodine. Jeho príjem je 700,-€ mesačne. Podarilo sa mu uhradiť nemalú časť vzniknutej škody na účet daňového úradu.

Obžalovaný 1/ na hlavnom pojednávaní dňa 20.05.2019 sa opäť k trestnej činnosti mu kladenej za vinu doznal a vyjadril úprimnú ľútosť. Žije so synom v spoločnej domácnosti, je zamestnaný na pracovný pomer, poberá minimálnu mzdu.

Obžalovaný 1/ pred spáchaním skutku nebol súdne trestaný, čo vyplýva z odpisu z registra trestov (č.l. 1894).

Obhajoba predložila vyhlásenia K.. S. D., K. H., K. N., N. Š., C. H., kde uvádzajú, že im brigádnicke vypomáhal pri prácach okolo domu či na farme (H.), pričom je nimi pozitívne hodnotený (č.l. 1946). Obžalovaný 1/ predložil k odvolaniu na č.l. 2056-2059 vyjadrenia C. H., K.. S. D., N. Š., K. N., podľa ktorých obžalovaný 1/ im vypomáha s rôznymi prácami.

Podľa hodnotenia Leteckého klubu PRESTIGE, so sídlom Mostová 381, Partizánske, je obžalovaný 1/ členom občianskeho združenia, plní si povinnosti vyplývajúce z členstva, je hodnotený pozitívne, zúčastňuje sa brigád (č.l. 1946).

Podľa čestného prehlásenia A. R., R.. XXXX, dcéry obžalovaného 1/, tento si plní voči nej všetky povinnosti vrátane platenia výživného, uvádza, že rodina za obžalovaným stojí a verí mu (č.l. 1946). Podľa písomného vyjadrenia dcéry A. R. na č.l. 2095 jej vzťahy s otcom sú výborné, dcéra pracuje, uvádza, že domácnosť opustila manželka obžalovaného a starostlivosť o maloletého W. nie je doriešená.

Podľa čestného prehlásenia rodičov obžalovaného 1/ najmä po tom ako sa obžalovaný 1/ vrátil z väzby je zjavné jeho iné chovanie, je pozorný, slušný a starostlivý. Zaujímajú a o nich, požičajú mu na zaplatenie škody (č.l. 1946,2060).

Podľa čestného prehlásenia manželky obžalovaného 1/ O. R. tento sa zmenil, sústavne a príklade sa stará o rodinu, stará sa o maloletého syna W.. Je zamestnaný privyrába si aj brigádnicke. Väzba ho zmenila k lepšiemu (č.l. 1946).

Podľa platobného príkazu z 26.01.2018 bola v tento deň poukázaná suma 170 000,-EUR platiteľom (obž. 1/) na účet IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (č.l. 1946).

Podľa správy Daňového úradu Nitra, pobočka Levice č.l. 1969 bola dňa 26.01.2018 na účet daňového subjektu uhradená časť nedoplatku z daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január - december 2011, január - december 2012 a január - december 2013 vo výške 170 000,-€. Spol.

ZOHO GROUP, s.r.o. so sídlom 93535 Tehla 42, IČO 34101675 je nástupnícka spoločnosť spoločnosti EUROPACK TECHNOLOGY, s.r.o. so sídlom Partizánske, Nitrianska 42, IČO: 36785156 (č.l. 1969).

Podľa správy Daňového úradu Nitra, pobočka Levice zo 17.12.2018 na č.l. 2051 bol oznámený daňovým úradom spôsob úhrady nedoplatku na dani zrušenej spoločnosti ZOHO GROUP, s.r.o. na účet IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, podľa poštového poukazu na č.l. 2052 naň bola zaslaná suma 3500,- € dňa 27.12.2018, podľa elektronickej mobilnej aplikácie mobilného telefónu obžalovaného 1/ bola dňa 20.06.2018 zaplatená suma 4800,-€, dňa 24.01.2019 suma 2400,-€, dňa 19.02.2019 suma 3500,-€ a dňa 02.05.2019 suma 1200,-€.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/100/2018 zo dňa 20.02.2019 právoplatným dňa 04.03.2019 bola schválená dohoda rodičov a maloletý W. R. zverený do starostlivosti a výchovy otca maloletého. S predmetnou úpravou teda súhlasila aj matka maloletého.

Podľa psychologickkej správy PhDr. Ľubice Šorlovej, špecializovanej psychologičky, psychologická ambulancia Partizánske z 11.11.2017, u obžalovaného 1/ nie sú prítomné žiadne znaky svedčiace pre agresívne správanie a jeho aktuálny psychický stav vykazuje známky výraznej osobnostnej i psychickej progrediencie, naďalej ostáva v starostlivosti ambulancie. V rámci aktuálnej úrovne sebareflexie je výrazný predpoklad dosiahnuť trvalú nápravu ambulantnou formou. Osobnostná štruktúra menovaného je aktuálne stabilizovaná, nie sú u menovaného manifestné známky neprimeraného správania a nejedná sa o osobnosť s negatívnym dosahom pre seba i okolie. Aktuálne je psychický stav menovaného stabilizovaný a nebolo by v jeho záujme už dosiahnutej psychickej progrediencie a dosiahnutej úrovne pozitívnej zmeny myslenia, zasahovať do jeho osobnostného smerovania závažným spôsobom.

Podľa psychologickkej správy PhDr. Ľubice Šorlovej z 04.01.2019 na č.l. 2053-2054 obžalovaný 1/ spolupracuje s ambulanciou, vzhľadom k pozitívnemu napredovaniu ako i intenzívnej práci na sebe a v kontexte pozitívneho sebaovládania odporúča menovanému probačný a mediačný dohľad v súčinnosti spolupráce s psychológom. Uvedené odporúča v kontexte jeho pozitívneho napredovania a sebauvedomenia a nastúpenej zodpovednosti ako i aktuálnej situácie zodpovedného prístupu voči maloletej osobe za strany otca ako rodiča, ktorý aktuálne a už dlhší čas zabezpečuje riadnu starostlivosť o maloletú osobu na podklade disharmónie rodičovského vzťahu.

Podľa pracovného hodnotenia spol. SSV s.r.o., Nitrianska 42, Partizánske, obž.1/ pracuje v uvedenej spoločnosti od 15.04.2016, je zaradený na pozíciu skladníka s pracovným pomerom na dobu neurčitú. Je hodnotený pozitívne, plní si zodpovedne svoje úlohy, zmena v jeho správaní bola zaznamenaná najmä po jeho návrate z väzby (č.l. 1946,2061).

Podľa správy Mesta Partizánske č.l. 1951 je obžalovaný ženatý. Má jedno maloleté dieťa. Podľa rodného listu je mal. W. R. R.. XXXX dieťaťom obž. 1/ a O. R. (č.l. 1946).

Podľa evidencie priestupkov (evidencia od 1.1.2010) č.l. 1752-55 nebolo preukázané, že pred spáchaním skutku bol postihnutý za priestupky.

Obžalovaný 2/ J. K. sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku, trestnú činnosť oľutoval, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Uvedol, že je zamestnaný na trvalý pracovný pomer, má príjem cca 750,-€ mesačne, pracuje na denné a nočné zmeny. Je ženatý vychováva spolu s manželkou 3 maloleté deti vo veku 2,5 a 8 rokov, stará sa o rodinu. Venuje sa trénovaniu zápasenia, pracuje s deťmi, majú jeden z najúspešnejších zápasníckych klubov na Slovensku. Škodu doposiaľ neuhradil s obžalovaným R. nebol v kontakte, škodu má záujem aspoň z časti splatiť.

Obžalovaný 2/ na hlavnom pojednávaní dňa 20.05.2019 sa opäť k trestnej činnosti mu kladenej za vinu doznal a vyjadril úprimnú ľútosť. Uvedol, že je stále zamestnaný, stará sa o tri deti, venuje sa športu, trénuje deti zápasenie.

Podľa odpisu z registra trestov (č.l. 1895) a pripojených rozhodnutí (č.l. 1971-1979) bol obžalovaný J. K. doposiaľ dvakrát súdne trestaný naposledy rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 1T/33/01 z 10.09.2003 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3To 104/2003 z 18.10.2006 pre trestný čin podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. na súhrnný trest

odňatia slobody na 6 rokov so zaradením do II. NVS. Trest vykonal 15.11.2010, kedy bol podmienične prepustený, pričom sa v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia osvedčil.

Podľa správy Mesta Partizánske č.l. 1951 je obžalovaný ženatý. Podľa evidencie priestupkov (evidencia od 1.1.2010) č.l. 1756-65 nebolo preukázané, že pred spáchaním skutku bol postihnutý za priestupky.

Obžalovaný 2/ predložil sobášny list a rodné listy (č.l. 1947), z ktorých vyplýva, že má dve maloleté deti a je ženatý, pričom vychováva aj maloletú dcéru jeho manželky I. J.. Predložil komplexný posudok o tom, že jeho matka je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím odkázaná na sprievodcu.

Podľa pracovnej zmluvy je obžalovaný 2/ zamestnaný od 6.3.2014, v súčasnosti v spol. KMK-BITÚNOK RAJEC s.r.o. (č.l. 1947).

Obžalovaný predložil stanovy Zápasníckeho klubu Olymp Partizánske, o.z. z 15.09.2016 a fotodokumentáciu z podujatí, na ktorých sa klub zúčastnil (č.l. 1947).

Obžalovaný 3/ K. H. sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutku, trestnú činnosť oľutoval, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. Je ženatý, má tri maloleté deti vo veku 17, 14 a 11 rokov, pracoval v Nemecku ako šofér a pri triedení fliaš. Na Slovensko sa vrátil, lebo jeho otec mal infarkt, býva u rodičov, manželka býva v Bratislave. S obžalovaným R. nie je v kontakte, je ochotný sa podieľať na zaplatení škody. V marci 2018 plánuje opäť odísť pracovať do Nemecka.

Obžalovaný 3/ na hlavnom pojednávaní dňa 20.05.2019 sa opäť k trestnej činnosti mu kladenej za vinu doznať a vyjadril úprimnú ľútosť. Je ženatý má tri deti, zamestnaný je v Nemecku, kde sa z dôvodu zamestnania väčšinu času aj zdržiava. Pacuje ako vodič kamiónovej dopravy s príjmom 2300,-€ brutto, u nemeckého zamestnávateľa.

Podľa správy Mesta Partizánske č.l. 1951 je obžalovaný ženatý, má tri maloleté deti. Podľa evidencie priestupkov (evidencia od 1.1.2010) č.l. 1766-70 nebolo preukázané, že pred spáchaním skutku bol postihnutý za priestupky.

Obžalovaný 3/ bol pred spáchaním skutku jedenkrát súdne trestaný, celkovo ako vyplýva z odpisu z registra trestov (č.l. 1896) a pripojeného spisu bol obžalovaný 3/ dvakrát súdne trestaný, na odsúdenie z r. 2004 nemožno prihliadať pre zahľadanie odsúdenia. Obžalovaný bol odsúdený pre spáchanie trestného činu podľa § 8/1 k § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 4T/1/2015-1384 z 02.03.2017, právoplatným dňa 02.03.2017 na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieničným odkladom na skúšobnú dobu na 3 roky a peňažný trest 10 000,-EUR. Podľa záznamov o úhrade peňažný trest zaplatil, teda tento je vykonaný.

Obžalovaný 3/ na hlavnom pojednávaní dňa 20.05.2019 sa opäť k trestnej činnosti mu kladenej za vinu doznať a vyjadril úprimnú ľútosť. Je ženatý má tri deti, zamestnaný je v Nemecku, kde sa z dôvodu zamestnania väčšinu času aj zdržiava. Pacuje ako vodič kamiónovej dopravy s príjmom 2300,-€ brutto, u nemeckého zamestnávateľa.

Prokurátor poukázal na dôvody odvolania a odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne. Obžalovanému 1/ navrhol uložiť podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody s použitím § 36 písm. j, l Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák. v prvej polovici upravenej trestnej sadzby s dolnou hranicou 7 rokov odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 7 rokov. Obžalovanému 2/ navrhol uložiť podľa § 276 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody s použitím § 36 písm. l Tr. zák. § 38 ods. 2,3,5 Tr. zák. v prvej polovici upravenej trestnej sadzby s dolnou hranicou 9 rokov a 6 mesiacov odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 7 rokov. Obžalovanému 3/ navrhol uložiť podľa §276 ods. 3 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody s použitím § 36 písm. l Tr. zák. § 38 ods. 2,3 Tr. zák. v prvej polovici upravenej trestnej sadzby s dolnou hranicou 5 rokov odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Košice II, č.k. 4T/1/2015-1384 z 02.03.2017. Zároveň trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 7 rokov.

Obhajoba obžalovaného 1/ poukázala na to, že obžalovaný svojim postojom v trestnom konaní napomohol objasneniu trestnej činnosti, snaží sa uhradiť škodu a to aj po pôvodnom rozhodnutí súdu prvého stupňa, zmenil sa jeho osobný stav, kedy mu bol po rozchode zverený syn do starostlivosti, obhajoba má za to, že za použitia § 39 Tr. zák. by bolo vhodné mu uložiť trest nespojený s odňatím slobody za uloženia probačného dohľadu.

Obhajoba obžalovaného 2/ poukázala na to, že okrem vytykánych chýb ohľadom náhrady škody nebola pôvodnému súdnemu rozhodnutiu ani podľa rozhodnutia krajského súdu vytykána neprimeranosť z hľadiska uloženého trestu.

Obžalovaní vyjadrili ľútosť nad spáchaním trestnej činnosti.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd po vrátení veci na opätovné prejednanie a po doplnení dokazovania, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu jednak odstránil vytykané chyby pri ukladaní trestov, tiež prisvedčil sčasti argumentácii obžaloby k primeranosti trestov a vytykány nedostatkom v odôvodnení, pričom dospel k nasledovným záverom.

Súd obžalovanému 1/ W. R. uložil rovnako ako v pôvodnom rozhodnutí súdu prvého stupňa trest odňatia slobody samostatný a nepodmienečný. Súd prihliadol k pohľadujúcim okolnostiam podľa § 36 písm. j/, a l/ Tr. zák., pretože pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život, k trestnej činnosti sa priznal a aj ju oľutoval. Súd u obžalovaného aplikoval § 39 ods. 2 písm. d/ a §39 ods. 4 per analogiam a uložil mu trest odňatia slobody na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby teda dolnú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu. Dôvodom mimoriadneho zníženia trestu je to, že 1. obžalovaný napomáhal objasneniu trestnej činnosti tým, že urobil vyhlásenie o vine a tým podstatne uľahčil dokazovanie v tejto veci, pričom je potrebné opäť len uviesť, že obžalovaný 1/ je práve tou najvýznamnejšou osobou, ktorá mala prvá a jediná priamy prospech z trestnej činnosti, ktorá krátila daň z priadnej hodnoty. Súd je toho názoru, že práve postoj obžalovaného 1/ v zmysle priznania viny mal vplyv aj na vyhlásenia žalovaných v 2/ a 3/ rade, a preto v prospech obžalovaného 1/ na túto skutočnosť pri ukladaní trestu prihliadol. Súd 2. subsidiárne prihliadol aj na pozitívne správy o povesti obžalovaného, vyhlásenia jeho rodiny či osôb, ktorým vypomáha, či pre nich v súčasnosti pracuje aj na kladnú správu psychológa. Významnou okolnosťou bolo aj 3. čiastočné uhradenie škody obžalovaným, pričom je potrebné uviesť, že hoci obžalovaný mohol rezignovať na toto plnenie potom čo mu bol hoci neprávoplatne pôvodným rozhodnutím uložený nepodmienečný trest, neučinil tak, ale dlh na dani naďalej uhrádzal. Súd tiež 4. zohľadnil to, že mu bolo zverené dieťa do osobnej starostlivosti, a hoci osobná starostlivosť o dieťa nie je dôvodom na "paušálne" ukladanie mimoriadne znížených trestov či trestov s podmienečným odkladom, je potrebné zohľadniť to, že obžalovaný prejavuje snahu o starostlivosť o dieťa a pokiaľ existujú aj iné dôležité dôvody ako boli uvedené vyššie aj táto okolnosť môže spolu s ostatnými viesť k aplikácii ustanovení o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr. zák. Súd mu tak uložil trest odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov nepodmienečne, ktorý trest považuje za primeraný a spravodlivý z hľadiska individuálnej, generálnej prevencie ako aj morálneho odsúdenia páchatel'a.

Súd naďalej nepovažoval okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného za natoľko významné, že by odôvodňovali ešte väčšie zníženie trestu (trestná sadzba 7-12 rokov odňatia slobody) či uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody. Je potrebné si uvedomiť, že skutok spáchal obžalovaný 1/ v podobe

desiatok čiastkových útokov, a to v rokoch 2011 až 2013, teda takýmto spôsobom dlhodobo skrátol daň vo výške 686 309,04-€. Pokiaľ by sa živil len prácou a poberal len minimálnu mzdu ako formálne vykazuje jeho príjem aj v súčasnosti, táto suma by predstavovala jeho príjem za viac než 100 rokov. Z tohto pohľadu je zrejmé, že účelom trestu by malo byť aj morálne odsúdenie páchatel'a, ktorý volí podstatne kratšiu no nezákonnú cestu ako zbohatnúť, a účelom trestu aj predchádzanie trestnej činnosti tým, že akýkoľvek páchatel' by si mal byť vedomý trestu, ktorý aj reálne pocíti. Hoci nie nepodstatnú časť daňovej podližnosti obžalovaný uhradil a stále prejavuje snahu ju uhradiť, škoda ktorú spôsobil je stále taká vysoká, že by uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody bolo neprimerane mierne.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody na úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pretože trestný čin spáchaný obžalovaným má priamy súvis s podnikateľskou činnosťou, súd mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. účinného v čase činu uložil trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 7 rokov s poukazom na odôvodnenie trestu vyššie s tým, že v tomto prípade u tohto druhu trestu niet dôvod ukladať trest miernejší.

Súd obžalovanému 2/J. K. uložil trest samostatný, spojený s odňatím slobody. Pretože obžalovaný 2/ spáchal zločin opätovne (rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 1T/33/01 z 10.09.2003 pre trestný čin podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.) súd mu ukladal trest s použitím § 38 ods. 2,3, 5 Tr. zák. pričom dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa zvyšovala o jednu polovicu (dolná hranica trestnej sadzby 9 rokov a 6 mesiacov). Súd priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. pretože sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a aj ju oľutoval. Súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., prihliadol 1. k osobe obžalovaného, ktorý má tri vyživovacie povinnosti a 2. času, ktorý od spáchania trestnej činnosti vo veci Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/33/01 uplynul, tiež súd prihliadol ku skutočnosti, že obžalovaný 3. aktívne pôsobí v športovom klube a venuje sa mládeži. Súd prihliadol na to, že ak je jedným z účelov trestu aj odradenie obžalovaného od páchania trestnej činnosti a resocializácia, tak obžalovaný v tomto smere 4. dlhodobo od spáchania trestnej činnosti vedie riadny život, nesie však zo sebou bremeno nevykonaného trestu za závažnú trestnú činnosť v tejto veci. Súd u obžalovaného nepoužil § 36 písm. n/ Tr. zák. ale na jeho vyhlásenie o vine 5. a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, ako aj vedenie riadneho života po spáchaní trestného činu, povinnosť čo najviac prihliadať na to aby trest nezasiahol rodinu a blízke osoby páchatel'a § 34 ods. 3 Tr. zák. prihliadol pri aplikácii ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Tiež prihliadol 6. na § 34 ods. 5 písm. b/ Tr. zák. na význam a povahu účasti obžalovaného na spáchaní trestnej činnosti v tejto veci, kedy je zrejmé, že bol len zastupiteľným pomocníkom pri trestnej činnosti, ktorý bol v prípade preverovania ľahko identifikovateľný, "falošný fakturant".

Súd revidoval svoje pôvodné rozhodnutie o treste, kde možno prisvedčiť dôvodom obžaloby o neprimeranosti trestu pokiaľ ide o trest nespojený s odňatím slobody, nie však pokiaľ ide o výšku trestu. Súd obžalovanému uložil trest nepodmienečný, pretože nejde o prvotrestanca, pričom trestnú činnosť v tejto veci spáchal nie dlho po podmienenom prepustení vo veci Krajského súdu Nitra sp. zn. 1T/33/01. Len z dôvodu, že táto trestná činnosť nebola objasnená skôr, došlo k tomu, že sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia osvedčil. Ukladanie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom s probačným dohľadom by tak bolo aj pri vyššie uvedených mimoriadnych okolnostiach neprimerane miernym trestom. Takýto trest by nenaplnil účel trestu ako generálnej prevencie, ktorou je pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti a osobitne potenciálnych páchatel'ov. Pokiaľ by tí mohli počítať s ukladaním trestov nespojených s odňatím slobody aj v prípade opakovane páchanej závažnej trestnej činnosti, nebola by zabezpečená ochrana spoločnosti, pretože by sa páchanie takejto trestnej činnosti "oplatilo". V tomto zmysle súd prisvedčil názoru prokuratúry.

Súd tak obžalovanému uložil síce mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ale nepodmienečný s poukazom na všetky dôvody vyššie uvedené so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný už bol vo výkone trestu pred spáchaním trestného činu pre úmyselný trestný čin v posledných desiatich rokoch (vec Krajského súdu Nitra sp. zn. 1T/33/01).

Pretože trestný čin spáchaný obžalovaným má priamy súvis s podnikateľskou činnosťou, súd mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. účinného v čase činu uložil trest zákazu činnosti vykonávať

podnikateľskú činnosť na 7 rokov rovnako ako u obžalovaného 1/ s poukazom na to, že u tohto druhu trestu niet dôvod ukladať trest miernejší.

Súd obžalovanému 3/K. H. ukladal súhrnný trest za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože skutok spáchal skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Košice II, č.k. 4T/1/2015-1384 z 02.03.2017. Už v uvedenej veci súd ukladal trest mimoriadne znížený v konaní o dohode o vine a treste. Súd ukladal trest za použitia Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., pretože pre páchatel'a je priaznivejšia aplikácia pravidiel ukladania trestov podľa "nového" Trestného zákona vzhľadom k váženiu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, možnosti ukladania trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a aplikovanému § 39 ods. 1 Tr. zák. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vo výroku o treste použil priaznivejší a len jeden zo zákonov, teda trest ukladal podľa § 276 ods. 3 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z., zákon aplikoval ako celok podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. Nedá sa však neuviesť, že v tomto prípade z výroku o treste nevyplýva, že najprísnejšia trestná sadzba bola pre skutok vo veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T/1/2015 a to podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 27.01.1999 (skutok v onej veci spáchaný od septembra do októbra 1998, trestná sadzba 5-12 rokov odňatia slobody). Priaznivejšia z hľadiska ukladania trestu, pri ukladaní trestu súhrnného je však aplikácia Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., pretože hoci taký trest napokon nebol uložený, zákon umožňuje obžalovanému uložiť trest nespojený s odňatím slobody za uloženia probačného dohľadu do troch rokov, čo za aplikácie Trestného zákona č. 140/1961 Zb. nebolo možné. Z uvedeného dôvodu bolo použitie "starého" aj "nového" Trestného zákona vo výroku o treste prehľadnejšie a nebolo by ani v rozpore s § 2 ods. 1 Tr. zák., pokiaľ ukladanie trestu, je postup len podľa § 31 až § 57b Tr. zák. č. 140/1961 Zb. či v súčasnosti § 34 až § 65 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z.. Spôsob ukladania trestu tak v zmysle tohto výkladu v pôvodnom rozhodnutí, ako aj v tomto vychádza len z jedného Trestného zákona a to Z. č. 300/2005 Z.z.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a aj ju oľutoval. Obžalovaný spáchal viac trestných činov, použitie § 37 písm. h/ Tr. zák. v tomto prípade nie je v rozpore so zásadou zákazu dvojitého pričítania, pretože nemá vplyv na zvýšenie trestnej sadzby (§38 ods. 2 Tr. zák.) a v konečnom dôsledku ani na výšku trestu vzhľadom k aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák. Odzrkadľuje tak len to, že obžalovaný je odsúdený za viac trestných činov.

Súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., prihliadol 1. k osobe obžalovaného, ktorý má tri vyživovacie povinnosti a času, ktorý od spáchania trestnej činnosti (najmä vo veci Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T/1/2015) uplynul. Tiež súd prihliadol na to, že na okolnosti svedčiace pre mimoriadne zníženie trestu bolo prihliadané pri odsúdení na 2. závažnejší trestný čin (vec Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T/1/2015). Tým podstatným dôvodom, prečo súd obžalovanému neuložil nepodmienečný trest a trest mimoriadne znížil bolo 3. prihliadnutie na § 34 ods. 5 písm. b/ Tr. zák. na význam a povahu účasti obžalovaného na spáchaní trestnej činnosti v tejto veci, kedy je zrejmé, že bol nahraditeľným medzičlánkom, ktorý pre obžalovaného 1/ pre časť zo žalovaných čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu zabezpečoval potrebné faktúry a tak mu poskytoval pomoc.

Súd tak ako u obžalovaného 2/ aj u obžalovaného 3/ revidoval svoje pôvodné rozhodnutie o treste, kde možno prisvedčiť dôvodom obžaloby o neprimeranosti trestu pokiaľ ide o trest nespojený s odňatím slobody, nie však pokiaľ ide o výšku trestu. Súd obžalovanému uložil trest vo výmere 36 mesiacov avšak nepodmienečný. Ukladanie trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom s probačným dohľadom by neprimerane miernym trestom práve preto, že obžalovanému je ukladaný trest za viac pokračovacích trestných činov, ktoré majú závažnosť zločinu. Tu súd poukazuje na to, že trest by rovnako nenapíňal účel generálnej prevencie.

Súd u obžalovaného neprihliadol k § 36 písm. n/ Tr. zák. ale na jeho 4. vyhlásenie o vine a napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti, ako aj vedenie riadneho života po spáchaní trestného činu, povinnosť čo najviac prihliadať na to aby trest nezasiahol rodinu a blízke osoby páchatel'a § 34 ods. 3 Tr. zák., prihliadol pri aplikácii ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Tiež možno 5. konštatovať, že pokiaľ je účelom trestu individuálna prevencia a náprava páchatel'a, tak obžalovaný po spáchaní trestného činu vedie riadny život, účelom trestu tak primárne zostalo morálne odsúdenie páchatel'a a účel generálnej prevencie. V tomto zmysle súd považuje trest ako vo výroku rozsudku súdu za primeraný a spravodlivý.

Pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody na úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pretože trestný čin spáchaný obžalovaným má priamy súvis s podnikateľskou činnosťou, súd mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zák. účinného v čase činu uložil trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť na 7 rokov s poukazom na to, že u tohto druhu trestu niet dôvod ukladať trest miernejší ako súd ukladal pokiaľ ide o trest odňatia slobody.

Záverom súd uvádza, že súd aj pri ukladaní trestov zohľadnil podiel obžalovaných na páchaní trestnej činnosti. Tresty sa odvíjajú od výšky trestu páchatel'a - obžalovaného 1/, skutočnosť, že účastníctvo u obžalovaných 2/ a 3/ nie je postihnuté miernejšie ako súd rozhodol, je len dôsledkom toho, že paradoxne jediný obžalovaný 1/ je osobou doposiaľ netrestanou, pričom obžalovaní 2/ a 3/ už spáchali trestnú činnosť pred spáchaním skutku v tejto veci na čo bolo potrebné prihliadať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.